

עמו. רשות וטוב לו, שהתגבר יוצר הרע על יוצר הטוב, נאמר וטוב לו. טוב הוא מחת רשותו, ומושם שהרע שולט על הטוב, הוא רשע, שאותו שהתגבר לך את השם. רשע ורע לו, אל אחר, סמאל. ורע לו, סמ הפטות שלו עובדי כוכבים ומזלות, (הלים לו) תמותת רשע רעה. ומושם זה אינה אונסה, אלא יש בה מחלוקת באומה נשמה של טוב ורע.

וחותורה שגבראה (שנתה), נשברו לאחوتה, שפושלים לבתולים. וקדוש ברוך הוא חזר ונפטר. אומם לישראלי לשמור אותה. תורה שבعل פה נקראת הלהקה למשה מסיני, והחתן שללה שבר את בתוליה.ומי שמו ציא עלייה שם רע, שאמר שהتورה היא איננה זו, שהרי להחותה נשברו קדוש ברוך הוא, שהוא אבי הנערה, יאמר לו: בת, שהיא בת בראשית, היא בת המלך. בתקופה הראשית, אמר רביים קדוש ברוך הוא אומר: רביהם וכפרשו השמלה, ונפתחת יריעה מספר תורה, ויראו שנאמר בה (שמות לה) פסל לך שני לחת אבניים בראשונים וכמתבטי על הלהקה את הדברים אשר היו על הלהקה הראשונים אשר שברת.

מיד קם אליו, וכל בעלי היישבה, וברכו אותו ואמרו: סיני סיני, קד ראיו לשמע דבריהם שלך ולשתוק, אבל ברשות הקדוש ברוך הוא ושכינתו אני רוצה לדבר דבר אלה, לבוגר. אמר לו, אמר.

פתח ואמר, רועה הנגן, בכליה הזו שלך נמן אותה הקדוש ברוך הוא לאברם לגדלה אלקיך, ומושם שהוא שמר אותה, נקרה בתו, וזה שפטות ביה

יציר הרע על יציר טוב, אתרם וטוב לו, טוב אליו רשות רשותה, ובгин דרע שליט על טוב, רשע אליו דתגבר גטיל שמא. רשע ורע לו, אל אחר סמאל, ורע לו, סמ הפטות דיליה עובדת פוכבים ומצלות, (הלים לו) תמותת רשע רעה. ובгин דא, אונסה לאו אי אית בה טערובת בה היא נשמטה, דטוב ורע.

ואורייתא דאתבריאת (נ"א דאתירחית), **אתבריו** לוחין דיליה, דאיןון משולים לבתולים. וקדוש בריך הוא הדר יהיב לון לישראל, לנטרא לה, אורייתא דבעל פה אתקריאת הלהקה למשה מסיני. וחתן דיליה, פבר בתולים דיליה. ומאן דאפיק שם ביש עליה, דיימא דהא היה אורייתא לאו איי דא, דהא לוחין דיליה אתבריו. קדוש בריך הוא יימא ליה, דאייה אבי הנערה. בת, דאייה בתיבת בראשית, אייה ברטא דמלפआ, קדוש בריך הוא אמר ופרשו השמלה, ואתפתחת יריעה מספר תורה, ויחzon דאתمر ביה, (שםות לו) פסל לך שני לחת אבניים בראשונים וכמתבטי על הלהקה את הדברים אשר היו על (דף רע"ז ע"ב) הלוחות הראשונים אשר שברת.

מיד קם אליו, וכל מאירי מתיבתא, ובריכו ליה, ואמרו סיני סיני, כי אתה זיין למשמע מלין דיליך ולשתוק, אבל בראשות קדוש בריך הוא ושכינתו, אנא בעי למלא מלה לגבה, ליקרא דיליך. אמר ליה איימא.

פתח ואמר, רועה מהימנא, האי כליה דיליך, קדוש בריך הוא יהב לה לאברם לגדל לא לה לגבה, ובгин דאייה נטר ליה,